

vedkommende, og et grønlandsk eller færøsk selskab vil således f. eks. kunne blive begrænset skattepligtigt, hvis det driver virksomhed fra et fast driftssted i Syddanmark.

Ved anvendelse af reglen i § 17, stk. 3, om selskabers fradrag for virksomhed i udlandet har man derimod ikke anset Grønland og Færøerne for omfattet af udtrykket „udlandet“, og denne forståelse er for så vidt angår Grønland tiltrådt ved højesteretsdom af 16. juni 1965, refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1965, side 642.

Ved de foreslåede ændringer er således alene tilsigtet en tydeliggørelse af lovteksten.

Til § 1, nr. 3.

Forslaget går ud på at tilvejebringe skattefrihed for Boligselskabernes Garantifond og Landsbyggefondens for det almennyttige byggeri.

Boligselskabernes Garantifond er oprettet den 4. maj 1965 af fællesorganisationen af almennyttige danske boligselskaber. Fondens formål er for fællesorganisationens medlemmer — som supplement til den offentlige støtte til boligbyggeri — at stille garanti for lån til opførelse m. v. af almennyttigt byggeri. Fondens vedtægter er godkendt af boligministeren den 27. januar 1966.

Landsbyggefondens for det almennyttige byggeri har til formål at fremme det almennyttige byggeris selvfinansiering og oprettes som et led i boligforliget i januar 1966. Om fondens virksomhed henvises til det af boligministeren den 7. december 1966 fremsatte forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri (lovforslag nr. 51, 1966-67), hvor et nyt kapitel XV A indeholder bestemmelserne herom.

Formålmæssigt svarer de to fonds således til de boligselskaber, som allerede er undtaget fra skattepligt i henhold til § 3, stk. 1, nr. 7, i den gældende selskabsskattelov.

Ordene „socialt boligbyggeri“ er i den foreslåede nye affattelse af § 3, stk. 1, nr. 7, ændret til „almennyttigt boligbyggeri“. Dette svarer til sprogbrugen i forslaget til lov om ændring i lov om boligbyggeri.

Til § 1, nr. 4.

Arbejdsmarkedets Tillægspension er oprettet i henhold til lov nr. 46 af 7. marts 1964 om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Institutionens formål er at udbetale lønmodtagere m. fl. tillægspension, og dens virksomhed påbegyndtes den 1. april 1964. Institutionens midler indgår — hvad enten de er tilvejebragt ved medlemsbidrag, renteafkast eller på anden måde — i tillægspensionsfondens og anvendes til udbetaling af tillægspension. I henhold til ATP-lovens § 26 anbringes langt den overvejende

del af tillægspensionsfondens midler i værdipapirer eller pengeinstitutter; men i henhold til bestemmelsens stk. 4 kan i alt 15 pct. af fondens midler anvendes bl. a. til erhvervelse af fast ejendom.

Institutionen har pr. 1. januar 1966 købt den ejendom, hvor den har til huse, og en del af ejendommen er udlejet.

På grund af denne udlejning af fast ejendom er institutionen omfattet af skattepligtsbestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, jfr. stk. 3.

Som allerede nævnt kan ATPs indtægter udelukkende anvendes til institutionens af lovgivningsmagten fastsatte formål. Dette taler for at sidestille institutionen med de institutioner, der i medfør af § 3, stk. 1, er fritaget for beskatning — også af indtægt ved erhvervmæssig virksomhed — på betingelse af, at indtægterne udelukkende kan anvendes til den pågældende institutions formål.

Det foreslås derfor, at ATP indføres blandt de i § 3, stk. 1, anførte institutioner m. v., som er undtaget fra skattepligt.

Til § 1, nr. 5.

Ligesom for ATPs vedkommende, jfr. herom bemærkningerne til § 1, nr. 4, er private pensionskasser omfattet af skattepligtsbestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6; ejer de fast ejendom, er de således skattepligtige af et eventuelt overskud ved driften heraf, uanset at overskuddet ifølge vedtægterne skal henlægges til præmiereserve- eller bonusfonds.

Pensionskassers indtægter kan normalt kun anvendes til de i vedkommende pensionskasses vedtægter bestemte formål, hvilke vil være at yde medlemmerne alders-, invalide-, enke- og børnepension. I de tilfælde, hvor pensionskassen er undergivet tilsyn i henhold til loven om tilsyn med pensionskasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 163 af 26. maj 1959, vil der være en sådan sikkerhed for, at pensionskassen administreres og midlerne forvaltes på betryggende måde, at man finder det rimeligt at undtage dem fra skattepligten uden videre undersøgelser.

Loven om tilsyn med pensionskasser omfatter alene pensionskasser for personer, der er ansat i privat virksomhed, men ikke pensionskasser for personer, der driver selvstændigt erhverv (f. eks. lægernes pensionskasse) og heller ikke pensionskasser, der udelukkende omfatter offentligt ansatte arbejdstagere. Imidlertid vil tilsvarende forhold med hensyn til pensionskassens formål og midlernes anbringelse, som gælder for de af loven omfattede pensionskasser, i almindelighed gøre sig gældende også for disse pensionskasser, og det foreslås derfor